

دو سریال اسپانیایی و آلمانی در صدر محبوبیت نتفلیکس

دنیای پاپیای خبرنگار

شبکه نتفلیکس یکی از بزرگترین کمپانی های سازنده فیلم و سریال است که فعالیت خود را از سال ۱۹۹۷ شروع کرده است. این شبکه در سال ۲۰۱۷ دو سریال غیرانگلیسی زبان (یکی به زبان اسپانیایی و دیگری به زبان آلمانی) تولید و پخش کرده است که مورد استقبال بسیاری از تماشاگران قرار گرفت. تعداد بینندگان این دو سریال تقریباً با سریال های پرمخاطب این شبکه برابری می کند. سریال La casa de papel که سریالی اسپانیایی است، در ایران با نام «سرقت پول» شهرت یافته است که در کشور اسپانیا با نام «خانه کاغذی» شناخته می شود. داستان حول محور یک سری سارق و جنایتکار می گردد که راس این مجرمان شخصی به نام پروفیسور

است که دزدی از موزه تمبر و اسکناس که به نوعی بزرگترین سرقت تاریخ اسپانیا است را طراحی، برنامه ریزی و البته اجرا می کند. در راستای این هدف بلندپروازانه، پروفیسور این مسئولیت را به هشت نفر که سابقه دزدی دارند و به آنان اطمینان دارد، می سپارد. این هشت نفر که اسامی کشورهای دنیا را بر خود گذاشته اند تا هویتشان محفوظ بماند، افراد این گروه چیزی برای از دست دادن ندارند. استقبال از این سریال اسپانیایی به اندازه ای بود که برای خود شبکه نتفلیکس هم جالب بود. حال به همین دلیل، نتفلیکس ادامه «سرقت پول» ساخته می شود. این سریال در ابتدا دارای چهار فصل بود که مجموعاً سی و یک قسمت دارد. تهیه کنندگان اعلام کردند سریال سرقت پول برای فصل پنچ با اضافه شدن

دو کاراکتر دیگر به عنوان آخرین فصل این سریال جنایی تمدید شده است. اما سریال غیرانگلیسی زبان دیگر شبکه نتفلیکس Dark یا «تاریکی» است که به زبان آلمانی و در کشور آلمان ساخته شده است. این سریال با پخش آخرین فصل وجود دارد که زائر و شرایط فیلم را تا حدودی

در سبک علمی تخیلی بوده و پیچیدگی های مربوط به خود را دارد. دیدن این سریال بدون یادداشت برداری به دلیل پیچیدگی روابط کاراکترهای گذشته، حال و آینده تا حدودی امکان پذیر نیست. داستان در مورد سفر در چند دوره زمانی است. در این سریال دیالوگی وجود دارد که زائر و شرایط فیلم را تا حدودی

مخاطرات و مزایای شفاف سازی هزینه در مؤسسات سینمایی

آدرس غلط ندهید

گروه فرهنگی/ «شفافیت حتماً برای هر

مدیر و سازمانش مخاطراتی دارد؛ حتماً مج گیری اتفاق می افتد، حتماً بعضی جاها پشیمانی آنی می آورد ولی مزایا و برکات آن به قدری زیاد و یادوام است که این سختی ها در مقابلش تقریباً هیچ است.» این توثیت حسین انتظامی در پاسخ به حاشیه هایی است که پس از انتشار عملکرد مالی یکساله مؤسسات سینمایی شکل گرفت. در راستای قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات که سازمان سینمایی پیشگام آن بوده، لیست هزینه های مؤسسات سینمایی مختلف از گروه اکران هنر و تجربه، فارابی، انجمن سینمای جوان، موزه سینما، سینما شهر و... گرفته تا «خانه سینما» با جزئیات منتشر می شود. اطلاع رسانی و انتشار صورت هزینه های جشنواره های مختلف سینمایی و در راس آن جشنواره جهانی فیلم فجر و جشنواره فیلم فجر با فاصله کمی بعد از زمان برگزاری جشنواره، در همین راستاست که عموماً به موضوعی و واکنش های مختلف اهالی سینما و رسانه همراه بوده و دبیران و ستاد برگزاری جشنواره را به پاسخگویی به ابهامات ملزم ساخته است. طبق تجربه سال های گذشته، حواشی و انتقادات مطرح شده گاهی حتی به کشمکش و جدال کلامی دبیران جشنواره هم منتهی شده است اما با وجود این اعلام عملکرد مالی مؤسسات و رویدادهای سینمایی حالا از یک سو هم به عنوان یکی از سنت های این سازمان نهادهی شده و از سوی دیگر به مطالبه جدی اهالی رسانه تبدیل شده است.

جریان سازی در فضای مجازی، پاسخگویی در فضای رسمی

از تازه ترین حواشی این شفاف سازی، موضعگیری ها در برابر عملکرد مالی بنیاد سینمایی فارابی است. هفته گذشته در راستای سیاست شفاف سازی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، جزئیات گزارش عملکرد مالی این بنیاد در دوازده ماه سال ۹۸ منتشر شد. انتشار جزئیات هزینه یکساله این بنیاد، با واکنش ها و ابهاماتی در محافل رسانه ای بخصوص فضای مجازی مواجه شد. موضعگیری در این فضا البته از سوی دیگر کاربران فضای مجازی (عمدتاً از اهالی رسانه) هم بی پاسخ نماند. برخی از کاربران علت این انتقادها را تسویه حساب شخصی

و سیاسی عنوان کردند. یکی از فعالان رسانه ای در پاسخ به واکنش منبزه حکمت که در توثیتی اعلام کرده بود بابت این شفاف سازی و هزینه ها شرمند سینمای ایران است، از این فیلمساز درباره گم شدن سهم ۱۰ درصدی فارابی از پروانه مالکیت «شهر موش های ۲» سؤال کرد. این ماجرا همچنین یادآوری

و مرور کشمکش قدیمی این فیلمساز با فارابی را در رسانه های خبری به همراه داشت. سال ۹۷ در واکنش به اعلام اسامی حضور سه فیلمساز سرشناس (صدرعاملی، جلیوند و پناهنده) در شورای اجتماعی بنیاد سینمایی فارابی، منبزه حکمت اتهاماتی را علیه آنها مطرح و در بخشی از صحبت هایش با تأکید بر مستقل بودن همیشگی سینمایش اعلام کرد به عنوان کارگردان فیلم «جاده قدیم» هیچ پولی دریافت نکرده است. این اتهامات با واکنش مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی همراه بود و علیرضا تابش در جوابیه ای جزئیاتی از ارائه تسهیلات مالی و فنی فارابی به منبزه حکمت برای ساخت فیلم های «سه زن»،

«شهر موش های ۲»، «شهر موش های یک»، «زندان زنان» و... اعلام کرد و خبر داد که حتی برای «جاده قدیم» با عنایت رئیس سازمان سینمایی و پیگیری های بنیاد سینمایی فارابی، مؤسسه ای وابسته به صندوق اعتباری هنر به میزان ۲۰ درصد در این فیلم مشارکت داشته است. در واکنش به توثیتر انتقادی یکی از روزنامه نگاران پیشگسوت به عملکرد مالی یکسال اخیر بنیاد فارابی هم ماجرای انتظارات و توقعات بی پاسخ این روزنامه نگار از بنیاد فارابی برای حمایت از مستند فرزندش توسط یکی از فعالان رسانه ای پیش کشیده شد: «تا جایی که می دانم در شرح وظایف

فارابی حمایت از مستند نیست.»

گزارش دهی مالی مبنای سیاست گذاری باشد، نه محل تسویه حساب

ابهامات مطرح شده و جریان سازی رسانه ای در فضای مجازی با پاسخگویی رسمی مدیران مربوطه این بنیاد سینمایی در رسانه های خبری همراه بود. سیدمهدی سجادی خزانه دار و راند فریدزاده معاون بین الملل بنیاد سینمایی فارابی در گفت وگویی تفصیلی به پرسش های فعالان فضای مجازی در زمینه عملکرد مالی و فعالیت های یکساله این نهاد سینمایی پاسخ دادند.

سیدمهدی سجادی از مبنا قرار گرفتن گزارش دهی مالی برای سیاست گذاری به جای تسویه حساب گفت و تأکید کرد: «پیشنهاد

مشخص من برای جلوگیری از برخورد های مغرضانه، سیاسی وزرد، این است که اطلاعات مالی به صورت سالانه، هم در تناسب با بودجه هر سال و هم با سال

گذشته مقایسه و منتشر شود.» او در این گفت وگو که از سوی روابط عمومی بنیاد فارابی منتشر شده، متذکر شد: «عمده مطالبات معوق بنیاد سینمایی فارابی، از محل تسهیلاتی است که در مقاطع زمانی مختلف، توسط بنیاد سینمایی فارابی به شکل مستقیم پرداخت شده و در قبال آن چک و سفته اخذ شده است؛ تضمین هایی که خیلی محکم نبوده اند و چون همه اهالی سینما، از یک خانواده هستند، معمولاً کسی نمی آید و یک چک برگشت بزند و... بالاخره

را برگشت بزند و...

شنبه ۲۵ مرداد ۱۳۹۹

سال بیست و ششم

شماره ۷۴۱۹

«ایران» از وضعیت هنرهای تجسمی

در خوزستان گزارش می دهد

گالری های اهواز در آستانه ورشکستگی

مریم سادات گوشه خبرنگار

با شیوع کرونا شرایط گالری ها و نمایشگاه ها در تهران متفاوت تر از سابق شد، یکی از عملکردهای آنان بهره گرفتن از فضای مجازی بود تا چراغ گالری ها روشن بماند. اما در شهرستانها وضعیت بسیار متفاوت است. در استان خوزستان سه گالری شهر اهواز که ۲ سال از عمرشان می گذرد، در شرف ورشکستگی هستند.

تلاش برای حفظ گالری ها

«در استان خوزستان بجز اهواز شهرهای شوشتر، ماهشهر و آبادان یک گالری بیشتر ندارند. شهر اهواز هم تا قبل از سال ۹۷ به مدت ۵ سال اصلاً گالری نداشت. یک گالری هم داشت که در سال ۹۲ به خاطر مسائل اقتصادی تعطیل شد.» اینها را محمد عدیلی پور نقاش و رئیس انجمن هنرهای تجسمی استان خوزستان می گوید. او تلاش بسیاری با همکارانش کرد تا دوباره فضای نمایشگاهی را راه اندازی کند. او می گوید: «بعد از ۱۰ سال انجمن هنرهای تجسمی استان شروع به فعالیت کرد. ما انجمن استانی نداشتیم فقط در شهرستان ها انجمن داشتیم. ۱۱ خرداد ماه سال ۹۷ با تلاش های هیأت مؤسس ۱۱ نفره از طرف اداره کل وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و بر اساس قوانین جدید تشکیل

شد. در نهایت هفت نفر انتخاب شدند و من را به عنوان مدیر این مجموعه انتخاب کردند. از همان موقع تلاش کردم به فضای گالری در شهر بپردازم. چون خودم نقاش بودم و می دانستم مردم خوزستان اهل هنر هستند و قدیم ها مردم برای دیدن به نمایشگاه می آمدند، تصمیم گرفتم تا با کمک دوستان گالری تأسیس کنیم. گالری چیتو با مدیریت مسعود رضایی که عکاس و هنرمند هنر جدید است، اولین گالری بود که افتتاح شد. بعد از آن در تابستان ۹۸ گالری دوربین مشغول به کار شد و بعد در پاییز همان سال گالری یوما به معنای مادر اضافه شد و گالری انجمن هنرهای تجسمی استان هم شروع به فعالیت کرد.»

هنرمندان تأثیرگذار خوزستانی

اواشاره به تأسیس گالری «گوزن زرد» در سال ۷۷ در اهواز دارد و به شهر دزفول اشاره می کند که خاستگاه نقاشان بسیاری است و همچنین در بقیه استان خوزستان هنرمندان بسیاری نقطه قوت این استان شدند. عدیلی در ادامه می گوید: «غلامرضا مکتبی تصویرگر کتاب های مدرسه قبل و بعد از انقلاب یا حمید بهرامی از نقاشان پیشگسوت، اسداح حبیب نقاش یا بابک کاظمی عکاس حرفه ای و خیلی های دیگر همه برخاسته از استان خوزستان هستند. استانی که جایگاه و خاستگاه هنرمندان تجسمی بوده است.» مردم خوزستان گالری گردی را دوست دارند و جزو فرهنگشان است. تا پیش از کرونا آخر هفته ها به گالری ها می رفتند. اما هنوز نمی دانند که انتهای گالری گردی به خرید آثار منتهی می شود. این نقاش خوزستانی در ادامه توضیح می دهد: «این هنرمندان هستند که در خوزستان آثار همدیگر را می خرند. هنوز مردم نمی دانند که اگر آثار هنرمندان را بخرند به بازار هنر کمک شایانی کرده اند. باید گالری های شهر حفظ شوند تا مردم هم اثر بخرند.» او درباره قیمت ها می گوید: «آثاری که فروخته می شود معمولاً از ۷۰۰ هزار تومان شروع می شود و در نهایت ۲ میلیون تومان فروخته می شود. البته آثاری هم هستند که تا ۱۲ میلیون تومان قیمت گذاری می شوند. مثل گالری های تهران نیست که آثار با قیمت های بالا فروخته می شود.»

ضرورت حمایت برای گالری ها

حالا که گالری های اهواز تعطیل است او نگران است، چرا که تلاش زیادی برای گالری دار شدن این شهر کرده است: «گالری دارها دیگر توان پرداخت اجاره را ندارند. اکثر هنرمندان و گالری دارها تنها حرفه شان همین است و از این راه درآمدزایی می کنند و اکنون در معرض ورشکستگی هستند. اگر گالری ها بسته شوند تا ۵ سال دیگر هم کسی جرأت نمی کند که گالری بزند. در مراسمی دکتر شریعتی، استاندار را دیدم ایشان گفتند از ما حمایت می کنند و از بودجه مسئولیت اجتماعی کرونا ۷۰ میلیون تومان می دهند. اما این اتفاق هم نیفتاد چون هر بار به روابط عمومی آنجا زنگ می زنم پاسخ مرا نمی دهند. وزارت ارشاد هم هنوز کمکی نکرده است.» درد دل های عدیلی فقط به گالری ها ختم نشد. او از دزدی های اخیر موزه هنرهای معاصر آبادان می گوید. از اینکه ۳ سال است که موزه هنرهای معاصر اهواز تعطیل است و موزه ای که می توانست فضای فرهنگی خوبی برای مردم شهر باشد. اکنون در بدترین شرایط خود روزگار می گذراند و آثار این مجموعه در یک شرایط بسیار ناآوار بر سر می برد. آن هم به خاطر قرارداد نامناسبی که بین بخش خصوصی و وزارت فرهنگ بسته شد.

پاسخ مدیر کل دفتر هنرهای تجسمی

هادی مظفری مدیر کل دفتر هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، درباره مشکلات گالری دارهای اهواز و ضرورت حمایت های وزارت فرهنگ می گوید: «وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای تمایز صنف هنری و رشته های متعدد سامانه ای را تعریف کرد و به صندوق اعتباری هنر هم دستور داد که افراد آسیب دیده از کرونا را ثبت نام و بررسی کند و اعتباراتی که تخصیص پیدا کرده را بین شان توزیع کند. همه کسانی که چنین شرایطی دارند چه در اهواز چه در سراسر کشور خیلی سریع با مؤسسه توسعه هنرهای تجسمی معاصر در تهران یا تماس بگیرند یا به سایت آن مراجعه کنند و در سامانه ثبت نام کنند و مشخصات خودشان را ثبت کنند تا مؤسسات بتوانند به نمایندگی از آنها در مؤسسه اعتباری هنر دفاع کنند و شرایط و اعتباراتی در اختیارشان گذاشته شود. شرایطی پیش آمده که برخی هنرمندان گلایه ایشان را چه از طریق شما منتقل کنند چه به خودمان بگویند. اما شاید ده ها هزار هنرمند نتوانند این ارتباط را برقرار کنند و به خاطر همین شرایطی برای عموم باز شده چه گالری دار و چه نقاش یا مجسمه ساز و خوشنویس و هر رشته ای می توانند به آن سامانه بروند و ثبت نام کنند این فضا تا پایان مرداد ماه امکانش فراهم هست.»

مظفری درباره مشکلات موزه هنرهای معاصر اهواز هم این چنین می گوید: «متأسفانه همان طور که گفتید قرارداد و انگذاری موزه هنرهای معاصر اهواز حدوداً ۴ سال پیش منعقد شده و اصلاً قرارداد حقوقی محکم و دقیقی نیست و ایرادهای بسیار جدی دارد. نه تنها فضای موزه را از جامعه هنری سلب کرده بلکه حواشی بسیاری هم طی سال های اخیر ایجاد کرده است. نکته مهم این است بعد از بازدیدی که من داشتم گزارش بسیاری جزئیاتی برای مقامات عالی وزارت فرهنگ ارسال کردم و بعد از آن هم جلساتی با حضور آقای وزیر و مقامات محلی و ملی تشکیل شد. همچنین در خود اهواز با معاون استاندار هم ملاقات کردم به نظر می آید این گرهِ صرفاً با پیگیری های اداری باز نمی شود و نیاز به هم و غم مسئولان استانی هم دارد که بایبند و تصمیم بگیرند تا این قرارداد فسخ شود. و موزه به شرایط اولیه خود برگردد. چون اصلاً شرایط رضایت بخش نیست و بسیار هم نگران کننده است.»

جداگانه با اشاره به برخی اظهارنظرها در فضای مجازی درباره این ارقام اظهار داشت: «اساساً سرفصل هزینه ای با عنوان «شورای بین الملل فارابی» و صرف هزینه دلاری به این نام و عنوان وجود ندارد؛ ضمن آنکه این هزینه کرد مثل روال سایرین بالای است که در صورت های مالی هر سال، نمایش داده می شود. این ارقام، مطالبات معوق و درواقع راكد بنیاد است. برای ساماندهی به این مطالبات، یک کارگروه تشکیل و ضوابطی - با هماهنگی هیأت امنای بنیاد سینمایی فارابی و سازمان سینمایی - تدوین شده تا نسبت به تعیین تکلیف آنها اقدام شود.»

او همچنین با گلایه از برخی تهیه کنندگان بدحساب که پا را از جاده انصاف فراتر گذاشته اند گفت: «این افراد در اظهارات خود، طلبکارانه در مورد عملکرد بنیاد سینمایی فارابی حرف می زنند که خودشان جزو خوش حساب های سینما نیستند. متأسفانه می بینیم به بهانه انتشار عملکرد مالی یک ساله بنیاد، برخی افراد در فضای مجازی با کلی گویی و نسبت های ناروا، فرار به جلو را انتخاب کرده اند، اما می دانند که باید نسبت به تعیین تکلیف حساب های قبلی خود، حتماً اقدام کنند و با فضا سازی و انحراف موضوع نمی توان از بار پاسخگویی مالی و انجام تعهدات سابق شانه خالی کرد.»

او همچنین بر اولویت بازاریابی محصولات سینمای ایران و حمایت از پخش کنندگان فیلم ایرانی در مجامع بین المللی تأکید داشته و گفته است: «حجم بیشتر این حمایت، برای حضور هنرمندان گلایه ایشان را چه از طریق شما منتقل کنند چه به خودمان بگویند. اما شاید ده ها هزار هنرمند نتوانند این ارتباط را برقرار کنند و به خاطر همین شرایطی برای عموم باز شده چه گالری دار و چه نقاش یا مجسمه ساز و خوشنویس و هر رشته ای می توانند به آن سامانه بروند و ثبت نام کنند این فضا تا پایان مرداد ماه امکانش فراهم هست.»

او همچنین بر اولویت بازاریابی محصولات سینمای ایران و حمایت از پخش کنندگان و شبکه های خارجی، خطوط هوایی، مذاکرات برای تولید مشترک، وصول درآمدهای حاصل از فروش خارجی و... است و همواره تلاش برای حضور در جشنواره های بین المللی است.

راند فریدزاده معاون بین الملل بنیاد سینمایی فارابی هم در گفت وگویی

راند فریدزاده